

[Kim Behnke]

Og det tyder jo på, at man har haft succes med den moralske oprustning, man fra Folketingets side gerne ville have den danske befolkning til at tage del i midt i 1980'erne, så man i stedet for blot at gældsætte sig sparede op. Der blev indført alverdens ordninger dengang med det sigte og det mål at få folk til at spare op, før man gik ud og foretog investeringer, og befolkningen rettede sig efter dem. Hvad vi så i anden sammenhæng kan beklage os lidt over, er, at de politikere, der gav de gode råd til befolkningen, ikke selv efterlevede dem, men fortsatte med at forgælde staten, endda i endnu vilde omfang. Men lad det ligge!

Det korte af det lange er, at denne ordning her har fungeret godt, rigtig godt! Og særlig når man ser på de unge familier, der skal etablere sig første gang, er det jo faktisk fremragende at have det pædagogiske redskab, som dette 4 pct.s tilskud jo altså har været, og som har stimuleret folk til at sætte penge til side og dermed i højere grad været i stand til at kunne præstere en ordentlig udbetaling, når man skulle investere i en bolig.

I et vist omfang er ordningen også blevet brugt til boligforbedringer osv., men langt hen ad vejen er det de nyetablerede, der har gjort brug af ordningen.

Spørgsmålet er så: Hvad er alternativet til, at folk sparer op? Jo, alternativet er, at man i stedet for at gældsætte sig går ud og låner de penge. Åh jo, vil man så sige, men det forhindrer jo ikke folk i at spare op, selv om der ikke er den rentepremiering. Men man glemmer jo, at på trods af alle skattereforholdsdiskussionerne er det at spare op i Danmark jo ikke specielt gunstigt med den beskatning, vi har af renteindtægter. Og derfor har de 4 pct. vel repræsenteret en form for kompensation for den ufor-skammet høje beskatning af renteindtægter, vi har her i Danmark.

Hvis folk kunne få lov til at spare op og i tilgift få fuld effekt af rentetilskrivningen, så tror vi også, at folk ville spare op og selv være i stand til at skaffe en langt større del. Men det er jo ikke tilfældet, for de renter, man får tilskrevet, kommer skattevæsenet og stjæler med op til 68 pct.s beskatning i øjeblikket. Så at fjerne denne ordning er ikke bare et spørgsmål om nogle statsfinansielle posteringer, det er decideret demoraliserende over for befolkningen. Nu har folk endelig rettet sig efter opfor-

dringen til at spare op, og hvad er flertallet af politikernes reaktion? Jo, man afskaffer ordningen, og det er forkert. Det er simpelt hen et forkert pædagogisk budskab til befolkningen.

Så virker det i øvrigt også, som om der er mere end ét formål med det. Hvis man bare ville afskaffe ordningen, kunne man jo gøre det, men det gør man ikke. Man siger, at nu stopper man ordningen, men de penge, der allerede er indbetalt, må i øvrigt kun anvendes til allerede godkendte formål. Man ønsker at udføre et nok så besværligt forsøg, nemlig både at blæse og have mel i munden.

Så vi er altså modstandere af dette forslag, og det som sagt på trods af, at vi var meget skeptiske, da ordningen i sin tid blev indført. Vi er imod forslaget, fordi ordningen har virket, og det er et dårligt pædagogisk signal til befolkningen at afskaffe den her ordning.

Så er der dem, der vil sige, at det kan da ikke være rimeligt, at staten skal have udgifter af disse rentetilskud. Nej, men så må staten indrette sin rentebeskatningspolitik således, at man får mulighed for selv at få den fulde effekt af sine renteindtægter, og så kan vi diskutere, om tilskudsordningen skal fjernes i den forbindelse. Men det lægger forslagsstillerne jo ikke op til.

Addi Andersen (CD):

Når det betænkes, at der ved udgangen af 1992 fandtes ca. 600.000 løbende kontrakter med et samlet indestående på ca. 6,2 mia. kr., er det ikke uforståeligt, at der bør kigges på området.

Opsparingen, som tidligere regeringer har animeret til i mange år, er nu så stor, at den tilsyneladende virker som en hemsko for økonomisk aktivitet. Mange, også folk, der øjensynligt ikke har boligmæssige behov, har tegnet boligsparekontrakter.

Centrum-Demokraterne er enige i, at der skal kigges på ordningen, men vi finder det værd at overveje, om det er muligt at bevare ordningen for de unge under 25 år. Det er dem, der efter CD's opfattelse skal sigtes på, når der er tale om en begunstiget boligopsparingsordning.

CD vil medvirke til en positiv behandling i udvalget.

Jørgen Estrup (RV):